

på andet grundlag er forpligtet til at anvende reglerne i Dublinforordningen eller Eurodacforordningen.

Bestemmelsen vil bl.a. kunne finde anvendelse i forbindelse med Danmarks deltagelse på mellemstatsligt grundlag i aftalen mellem Fællesskabet og Island og Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge. Bestemmelsen vil ligeledes kunne finde anvendelse i forbindelse med Danmarks deltagelse på mellemstatsligt grundlag i en aftale mellem Fællesskabet og Schweiz.

7. Forholdet til grundloven og det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender

Regeringen har overvejet, om gennemførelsen i dansk ret af udkastet til parallelaftale mellem Fællesskabet og Danmark, der er en folkeretlig aftale, indebærer overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20. Regeringen har endvidere vurderet forholdet til det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Efter aftaleudkastets artikel 2 gælder bestemmelserne i Eurodacforordningen og Dublinforordningen på mellemstatsligt grundlag mellem Danmark og Fællesskabet. Forordningernes bestemmelser gælder således ikke umiddelbart i Danmark, men alene som en folkeretlig forpligtelse for den danske stat. Parallelaftalens og dermed forordningernes bestemmelser vil dermed skulle gennemføres på sædvanlig vis i dansk ret ved de nødvendige ændringer af den relevante lovgivning (udlændingeloven).

Det fremgår endvidere af aftaleudkastets artikel 3 og 4, at senere ændringer af forordningerne eller senere gennemførelsesforanstaltninger ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark, men at Danmark inden for en vis frist kan beslutte, at man vil gennemføre de pågældende ændringer m.v. i dansk ret. Træffer Danmark en sådan beslutning, vil disse ændringer og gennemførelsesforanstaltningerne – ligesom forordningernes bestemmelser – gælde som folkeretlige forpligtelser mellem Fællesskabet og Danmark.

For så vidt angår bestemmelserne i artikel 2-4 findes der på denne baggrund at være tale om sædvanlige folkeretlige forpligtelser, som Danmark kan påtage sig efter grundlovens § 19, og som ikke rejser spørgsmål i forhold til grundlovens § 20 eller i forhold til det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender.

Efter aftaleudkastets artikel 5 er internationale aftaler, som indgås af Fællesskabet på de områder, som er

dækket af Eurodacforordningen og Dublinforordningen, ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Bestemmelsen rejser på denne baggrund ikke spørgsmål i forhold til grundlovens § 20.

Danmark tilkendegiver endvidere at ville afholde sig fra at indgå internationale aftaler, som kan påvirke eller ændre anvendelsesområdet for Eurodacforordningen og Dublinforordningen, medmindre dette sker efter aftale med Fællesskabet. Bestemmelserne i forordningerne er medtaget som bilag til parallelaftalen og udgør en del heraf, og en international aftale som nævnt ovenfor ville kunne modvirke den fælles anvendelse og fortolkning af bestemmelserne i Eurodacforordningen og Dublinforordningen i alle medlemsstater, som er et af parallelaftalens formål, jf. artikel 1, stk. 2. Heller ikke denne del af bestemmelsen går ud over, hvad der kan vedtages i en almindelig mellemfolkelig aftale.

Aftaleudkastets artikel 6, stk. 1, indebærer, at EF-traktatens almindelige bestemmelser om præjudicielle spørgsmål finder anvendelse, jf. EF-traktatens artikel 68, stk. 1. Hvis et spørgsmål om gyldigheden eller fortolkningen af parallelaftalen, herunder bestemmelserne i Eurodac- og Dublinforordningerne, som medtages som bilag til parallelaftalen, rejses under en retssag ved en dansk domstol, hvis afgørelser ikke kan appelleres, skal domstolen – hvis den skønner, at en afgørelse af dette spørgsmål er nødvendig, før den afsiger dom – således anmode EF-Domstolen om at afgøre spørgsmålet.

EF-Domstolens afgørelse af dette fortolkningsspørgsmål vil være bindende, men den endelige afgørelse i den sag, der har givet anledning til det præjudicielle spørgsmål, skal træffes af den danske domstol. Denne præjudicielle ordning findes ikke at være omfattet af grundlovens § 20. Det er således bl.a. i forbindelse med gennemførelsen af Europol-Konventionen lagt til grund, at den præjudicielle ordning efter denne konvention ikke er omfattet af grundlovens § 20, jf. lovforslag nr. L 179 af 27. februar 1997 (Folketingstidende 1996/1997, Tillæg A, s. 3792) vedtaget som lov nr. 415 af 10. juni 1997.

Efter aftaleudkastets artikel 6, stk. 2, skal danske domstole ved fortolkningen af parallelaftalen i henhold til dansk ret tage passende hensyn til EF-Domstolens praksis vedrørende Eurodacforordningen og Dublinforordningen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at formålet med parallelaftalen er at opnå en ensartet anvendelse og fortolkning af bestemmelserne i forordningerne i alle medlemsstater.

Som bestemmelsen er formuleret, er EF-Domstolens afgørelser i sager vedrørende Eurodacforordnin-